

вжзстания. Въ време на Русско-Турската война той е билъ въ опълчението, слѣдъ което се е установилъ въ Руссе, гдѣто билъ сждебенъ слѣдователъ; но вслѣдствие политическата му брошура *Искендеръ-бей* (1881 год.), той прѣминялъ да живѣе като изгнаникъ въ Пловдивъ, гдѣто билъ тоже чиновникъ до 1885 година. Септемврий 6 е дѣло и на З. Стояновъ. Слѣдъ съединението той се е прѣдалъ на вѣстникарството и билъ депутатъ отъ тогава до смъртъта си, а сжщо прѣдсѣдателъ на Народното Събрание, избранъ прѣзъ 1888 година. Той се е поминялъ на 2 Септемврий 1889 година въ Парижъ, гдѣто бѣше отишълъ за изложението. Значи отъ овчаринъ, той е достигналъ да бѣде прѣдсѣдателъ на Народното Събрание. З. Стояновъ е билъ единъ отъ редакторитѣ на „Свобода“, а писвалъ е въ „Южна-България“ разни статии. Той е написалъ: *Искендеръ-Бей, 1881 година; Записки по бжлгарските вжзстания*, т. I, 1884 год., Пловдивъ, т. II, 1887 год. София, т. III, 1892 год., София; *Четите въ България* на Филипъ Тотя, Хаджи-Димитра и Стефанъ Караджата, Пловдивъ, 1885 г.; *Чърти отъ живота на Л. Каравелова*, Пловдивъ, 1885 г.; *Любенъ Каравеловъ и неговитѣ клеветници*, София, 1885 г.; *Документи по превратѣтъ на деветий Августъ*, София, 1886 год.; *Какво направихме въ Търново*, Руссе, 1886 год.; *Кои сж виновницитѣ на деветий Августъ*, Търново, 1886 г.; *Коронованните нихилисти въ България*, Руссе, 1886 год.; *Христо Ботйовъ* — опитъ за биография, Руссе, 1888 год.; *Чардафонъ Великий*, София, 1888 год. Подъ негова редакция сж излѣзли 7 тома отъ съчиненията на Любенъ Каравеловъ.

„И така сега сме вече вѣстникарь. Съ евангелско благоговѣние се приближаваме ние да подигнеме священното знаме на публицистъ, това силно оржие на народитѣ, подъ което сж ся извършили най-благороднитѣ борби за право, свобода и прогресъ, подъ което ся станали на прахъ и пепель множество тирани и тиранчета, па и има да падатъ още до като свѣтъ свѣтува, до като тоя свѣтъ ся дѣли на слаби и на силни, на бѣдни и на богати. Страшно е свободното слово, велика е неговата задача, въ сѣка страна и въ сѣко мѣсто, гдѣто това слово не е удушено отъ нѣкого човѣкообразенъ звѣръ, нарѣченъ божи избранникъ. Пълно право сж имали двама велики мъже